

EEN TEGENVALLER.

Ik brei! ik brei! ik brei een das!
 Als die nu eens voor Opa was?
 Een mooie, warme, grijze das,
 Voor om zijn boord en in zijn jas.

En dan voor Oma nog een doek.
 De hare is haast altijd zoek.
 Ik vraag dan wol, zoo rood als vuur,
 Dan ziet ze'm liggen, nou, sekuur!

En dan krijgt Mams een beddesprei,
 Want 't gaat zoo goed — kijk toch, ik brei!
 'k Wist niet dat het zóó prettig was.
 Wat schiet ik goed op aan mijn das!

O! ach! wat doen die steken raar!
 Hun koppen schuiven naar elkaar!
 Ze springen samen naar bened,
 Nèt tree voor tree, nèt tree voor tree!

Haar moeder kwam er aan te pas — —
 Daar ging de mooie, grijze das!
 Toen was het weer een kloentje wol,
 Maar Moeder zei: „Hou toch maar vol!”

Nannie van Wehl.

Maar Moeder lachte. „Dat vind ik nu juist zoo lekker. Ja kindje, smaken verschillen. 't Was fijn, hoor Biebs. Veel lekkerder dan een ei uit de winkel.”

„Ik sta mijn eierbeurt aan Moeder af,” zei Vader.

„Ik ook! Ik ook!! En ik óók!!!” Zeven stemmen schreeuwden door elkaar, want zelfs Keesje gilde mee, en zeven paar oogen keken Moeder aan, allemaal glanzend van een blij, hartelijke liefde. Die malle Moeder kreeg warempel vochtige oogen. „Nu ben ik vast heel gauw zoo sterk als een beer!” zei ze. „Tijd om in de zon te zitten, en al die lekkere eitjes van Bibo's kip! Dat wordt een prinsesse-leventje. Jullie zijn allemaal schatten.”

„En als wij schatten nu niet drommels gauw maken dat we wegkomen” — Vader sprong opeens verschrikt op van zijn stoel — „dan komen we nog allemaal te laat met al de mooie nieuwigheid!” *Wordt vervolgd.*

EEN RAADSELTJE.

Wij zijn vijf zusters, maar hebben alle vijf een verschillende stem. Ook ons uiterlijk wijkt heel veel van elkaar af. Een van ons wordt in glas gezet, een ander in edelgesteente, een derde in tin, een vierde in lood en de vijfde in 't zuur.

Wie weet, wie wij zijn?

Onder de goede oplossers wordt een klein extra-prijsje verloot. Alléén bedenkt!

WEDSTRIJDEN.

Zoolang onze papieren „Merel” fluit, is er nog nooit zóóveel deelname aan een van zijn wedstrijden geweest, als aan dezen woorden-wedstrijd. Ik had warempel wel een klerkje mogen hebben om me te helpen, al die lange, lange rijen van woordjes nu te zien! Want ik kon natuurlijk jullie eindgetal zoo maar niet overnemen. Er liepen nog al eens verkeerde onder door, hoor! Zoo konden in de woordjes uit „Deventerkoek” b.v. nooit twee n's voorkomen, en in die van Sinterklaasgrappen geen twee t's of twee f's of drie p's. En zoo iets kwam nog al eens voor. Eén van jullie dacht zelfs, geloof ik, dat hij alle letters uit die woorden net zoo vaak gebruiken kon als hij zelf wou! Dat was natuurlijk heelemaal mis! Dan had hij wel tienduizend woorden kunnen vinden, maar die zaten dan toch niet in het opgegeven woord verscholen! Het hoogste aantal woorden, met slechts één fout, is 530, gevonden door Anneke Nolst Trenité. Maar — zij was ook de oudste van de grooten, en het is natuurlijk even flink om b.v. haast 200 woorden te vinden als je negen, of 300 als je tien, of 400 als je elf jaar bent. Dat begrijpen jullie wel. En goede alphabetische rangschikking en netheid en duidelijkheid telden natuurlijk ook mee. En zodoende waren er dan bij de grooten acht lotelingen, n.l. Jop Dutilh, Lientje Gregoor, Paul